
Boska
i mistyczna
sfera

Boska
i mistyczna
sfera

Witness Lee

Living Stream Ministry
Anaheim • www.lsm.org

2025 Living Stream Ministry

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka, ani żadna jej część, nie może być przedrukowywana ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana czy powielana mechanicznie, fotooptycznie, zapisywana elektronicznie lub magnetycznie, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody Wydawcy.

Wydanie I

ISBN 978-1-5360-4666-3

Tłumaczenie z języka angielskiego
Tytuł oryginału: *The Divine and Mystical Realm*
(Polish Translation)

Dystrybutor

Fundacja „Strumień Życia”
ul. Puzonistów 4, 02-876 Warszawa
www.strumien.com.pl

Wydawca

Living Stream Ministry
2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Wydrukowano w Polsce

Cytaty z Nowego Testamentu pochodzą z Nowego Testamentu w Przekładzie Odzyskiwania, edycja luksusowa, wyd. I, Living Stream Ministry, Anaheim 2020. Cytaty ze Starego Testamentu opierają się na następujących źródłach: *Biblia to jest Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Biblia Warszawska*), BiZTB, Warszawa, 1991, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu* (tzw. *Uwspółcześniona Biblia Gdańska*), Fundacja Wrota Nadziei, Toruń, 2017, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Najnowszy przekład z języków oryginalnych z komentarzem* (tzw. *Biblia Paulistów*), Edycja Świętego Pawła, Częstochowa, 2008, *Biblia Tysiąclecia*, wyd. V, Pallotinum, Poznań, 1999, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu w przekładzie z języków oryginalnych ze wstępami i komentarzami* (tzw. *Biblia Poznańska*), Księgarnia św. Wojciecha, Poznań, 1975, *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu „Biblia Warszawsko-Praska”*, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1997. W przypadku rozbieżności pomiędzy przekładem polskim a tekstem oryginalnym Starego Testamentu korzystano z przekładu angielskiego Holy Bible Recovery Version, Living Stream Ministry, Anaheim, 1999. Numerację wersetów ze Starego Testamentu przyjęto z *Biblii Warszawskiej*.

SPIS TREŚCI

<i>Rozdział</i>	<i>Strona</i>
Przedmowa	9
1 Znać ten wiek	11
2 Wejść do mistycznej sfery niebiańskiej postęgi Chrystusa	23
3 Boska i mistyczna sfera zwieńczonego Ducha i pneumatycznego Chrystusa	35
4 „Sam Duch z naszym duchem” – klucz, który otwiera osiem części organicznego Bożego zbawienia (1)	51
5 „Sam Duch z naszym duchem” – klucz, który otwiera osiem części organicznego Bożego zbawienia (2)	65
6 Jedyne podłoże Bożych kościołów miejscowych i jedyna jedność powszechnego Ciała Chrystusa	79

PRZEDMOWA

Na niniejszą publikację składają się poselstwa wygłoszone przez brata Witnessa Lee w Anaheim, w Stanach Zjednoczonych, w dniach 9 – 11 kwietnia 1996 r. podczas międzynarodowej konferencji scalania dla współpracowników i starszych.

ROZDZIAŁ PIERWSZY

ZNAĆ TEN WIEK

Wersety biblijne: J 7:39; 1 Kor 15:45b; 2 Kor 3:17–18; Wj 30:23–25; Rz 8:2, 9–11; Obj 1:4; 3:1; 4:5; 5:6.

PLAN

- I. Żadna ze współczesnych teologii, w tym credo nicejskie, nie kładzie wystarczającego nacisku na pięć poniższych kluczowych zagadnień dotyczących Ducha Bożego w poruszaniu się wiecznej ekonomii Bożej:
 - A. Duch, który daje życie, jeszcze nie był przed otoczeniem chwałą (zmartwychwstaniem) Chrystusa — J 7:39.
 - B. Ostatni Adam (Chrystus w ciele) stał się życiodajnym Duchem (wypełniając J 7:39) — 1 Kor 15:45b. Dlatego właśnie Drugi List do Koryntian 3:17 oznajmia, że „Pan jest Duchem”, a następny werset używa złożonego boskiego tytułu „Pan Duch”.
 - C. Złożony Duch przedstawiony w formie typu przez olej namaszczenia (złożony z jednego hinu oliwy i czterech przypraw oraz ich skuteczności) w Księdze Wyjścia 30:23–25.
 - D. Duch życia, Duch Boży, Duch Chrystusa, sam Chrystus i zamieszkujący Duch, o których mowa w Liście do Rzymian 8:2, 9–11 to wszystko tytuły odnoszące się do złożonego Ducha, który daje życie.
 - E. Siedem Duchów (siedmiokrotnie wzmocniony Duch; por. siedmiokrotne światło słońca w Iz 30:26) Bożych — Obj 1:4; 3:1; 4:5; 5:6.
- II. Kościół katolicki, denominacje protestanckie, Wolni chrześcijanie, kościoły zielonoświątkowe i wszystkie wolne grupy powstrzymywani są przez niedoskonałą i niebiblijną teologię przed uzyskaniem centralnego objawienia o Bogu. Nie

dorastają też do ukończenia wiecznej Bożej ekonomii z powodu niedostrzegania powyższych pięciu niezwykle istotnych zagadnień dotyczących Ducha Bożego, lekceważenia ich i przeciwstawiania się im.

- III. Bóg musi mieć tych, którzy są Bóg-ludźmi, żeby byli Jego zwycięzcami. W ten sposób zrealizuje swoją wieczną ekonomię dotyczącą kościoła, prowadzącą do powstania Ciała Chrystusa i zwieńczenia Nowej Jerozolimy.

Modlitwa: Panie, oddajemy Ci cześć za to spotkanie. Chwalimy Cię. Jedynie Ty mogłeś je przygotować. Panie, do tego spotkania potrzebujemy Ciebie w siedmiokrotnie wzmocniony sposób. Panie, wejdź i otwórz nam siebie; obyśmy też my otworzyli się na Ciebie. Prosimy, żeby pomiędzy Tobą a nami odbyła się transakcja, ruch. Panie, wybaw nas od starości. Wybaw od starego poznania i tradycyjnych rzeczy, tego, czego trzymamy się przez lata. Panie, wybac nam i oczyść nas, i we wszelki sposób przykryj swą zwycięską krwią przed wrogiem. Uwalnianie Twego słowa jest bitwą, więc Panie skrywamy się w Tobie. Skrywamy się pod krew Baranka. Panie, wzmocnij nas i wylej siebie na nas w siedmiokrotnie wzmocniony sposób. Panie, dotykaj się nas i przemawiaj do nas, czyniąc nas jednym duchem z Tobą. Dziękujemy Ci. Amen.

Ten rozdział nosi tytuł „Znać ten wiek”. Słowa „wiek” nie używamy tutaj w odniesieniu do wieku świata w sensie ogólnym, lecz w sensie szczególnym do wieku dzisiejszego chrześcijaństwa, a zwłaszcza do objawienia Pisma Świętego, boskich prawd oraz prawdziwej i właściwej teologii.

Pierwszą kwestią omówioną w Piśmie Świętym jest sam Bóg. Objawienie dotyczące Boga obejmuje Jego osobę, a osoba ta jest bardzo tajemnicza. Bóg jest jeden, a zarazem trzema; stąd też jest trójjedyny. Różne sposoby pojmowania Boskiej Trójcy stanowią główny czynnik, ukryty pierwiastek, wszystkich problemów w dzisiejszym chrześcijaństwie. Chrześcijaństwo podzieliło się z powodu różnych koncepcji na temat Boskiej Trójcy.

Zrozumienie drugiego (Chrystusa) i trzeciego (Ducha) z Boskiej Trójcy jest niezwykle trudne i kłopotliwe. Kim jest Chrystus? Odpowiadając na to pytanie, większość chrześcijan powiedziała, że Chrystus jest Synem Bożym. Wielu wierzących jednak nie uświadamia sobie, że Chrystus jest nie tylko jednorodnym Synem Bożym (J 3:16), lecz także pierworodnym Synem Bożym (Rz 8:29; Kol 1:18; Hbr 1:6; Obj 1:5). Jak jednorodzony Syn mógłby się stać pierworodnym Synem? Jako jednorodzony Syn musi być jedynym Synem i nie może być pierwszym, a jako pierworodny Syn jest pierwszym Synem i tym samym nie może być jedynym Synem. Jak to wyjaśnić?

Teolodzy utrzymują, że osoby Trójcy nie powinny być zawiłe. Niemniej musimy zadać pewne pytania. Czy Chrystus jest jedynie Synem, a nie również Duchem? Czy Duch jest jedynie Duchem? Czy

Duch nie odnosi się również do Chrystusa i nie wiąże z Synem? Inne pytanie dotyczy siedmiu Duchów (w. 4; 3:1; 4:5; 5:6). W świetle Księgi Objawienia 5:6 siedem Duchów jest siedmiorgiem oczu Baranka. Czy siedem Duchów i Baranek to jedna osoba czy dwie? Z pewnością dwie, mimo to siedem Duchów to siedmioro oczu Baranka. Czy są Oni jednym czy dwoma? Jeśli powiemy, że Baranek i siedem Duchów będących siedmiorgiem oczu Baranka to jedno, inni, którzy naciskają, że Duch jest Duchem, a Syn – Synem, posądzą nas o myślenie osób Boskiej Trójcy. Jednakże w Księdze Objawienia 5:6 trzeci z Boskiej Trójcy jest oczami drugiego. Jak zatem Duch może być oddzielony od Syna? Czy wasze oczy są od was oddzielone? Kiedy oczy patrzą na kogoś, wy sami patrzycie na tę osobę. Nikt nie powie: „Tylko moje oczy patrzą na ciebie; ja sam na ciebie nie patrzę”. Wasze oczy są wami. To, że oczy patrzą na coś, oznacza, że wy sami patrzycie. To krótkie przykłady tego, czego nie dostaje teologii w dzisiejszym chrześcijaństwie.

Ponieważ kwestie związane z Synem i Duchem w Boskiej Trójcy są bardzo trudne i skomplikowane, zmusiło to nas do nadania Chrystusowi szczególnego tytułu – *wszechzawierający* Chrystus. Chrystus jest wszechzawierający, ponieważ jest wszystkim. Jest Bogiem, jest Ojcem (Iz 9:5), jest Synem i Duchem. W świetle objawienia z Nowego Testamentu Ojciec jest ucieleśniony w Synu (Kol 2:9), a Syna urzeczywistnia Duch (J 14:17, 20). A zatem Syn jest ucieleśnieniem Ojca, a Duch – urzeczywistnieniem Syna. Ten język jest z pewnością boski i niebiański.

Ewangelia Jana 1:1 mówi: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”. Skoro Słowo było Bogiem, to dlaczego musiał On być u Boga? Nikt nie potrafi tego odpowiednio wyjaśnić, ponieważ nasz język nie jest sposobny do wyrażenia takiego rodzaju „kultury”.

**ŻADNA ZE WSPÓŁCZESNYCH TEOLOGII,
W TYM CREDO NICEJSKIE, NIE KŁADZIE
WYSTARCZAJĄCEGO NACISKU NA PIĘĆ PONIŻSZYCH
KLUCZOWYCH ZAGADNIEŃ DOTYCZĄCYCH DUCHA BOŻEGO
W PORUSZANIU SIĘ WIECZNEJ EKONOMII BOŻEJ**

**Duch, który daje życie, nie był przed
otoczeniem chwałą (zmartwychwstaniem) Chrystusa**

Duch, który daje życie, jeszcze nie był przed otoczeniem chwałą (zmartwychwstaniem) Chrystusa (7:39b). Ewangelia Jana 7:37–39

mówi: „A w ostatni dzień — wielki dzień święta — Jezus stanął i zawołał: Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do Mnie i pije. Ten, kto wierzy we Mnie, jak powiedziało Pismo, z jego najgłębszej istoty popłyną rzeki żywej wody. To zaś powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać ci, co w Niego uwierzyli; Duch bowiem jeszcze nie był, gdyż Jezus nie został jeszcze otoczony chwałą”. Historyczne tło dla Pańskich słów stanowiło Święto Przybytków, ostatnie i największe do-
roczne święto żydowskie. Święto to było bardzo przyjemnym świętem. Obchodzono je wówczas, gdy dzieci Izraela zbierały się razem, by radować się zebranych płonami. Razem cieszyli się oni przez siedem dni. Ostatni dzień był wielkim dniem święta. Owego dnia, ku zdziwieniu obecnych, Pan Jezus stanął i zawołał, mówiąc: „Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do Mnie i pije”. Słowa te mają bogate znaczenie, ponieważ wskazują, że ci, którzy obchodzili to święto, wciąż byli spragnieni i nie mieli niczego, czym mogliby ugasić pragnienie.

Zarówno w przeszłości, jak i obecnie wielu wielkich ludzi po odniesieniu sukcesu w karierze zawodowej lub w jakimś przedsięwzięciu bądź po staniu się sławnymi, ma wciąż poczucie pustki w życiu. Podobnie do króla Salomona mogą oni powiedzieć: „Marność nad marnościami; wszystko marność. [...] Widziałem wszystkie sprawy, które się dzieją pod słońcem, a wszystko to jest marnością i gonitwą za wiatrem” (Koh 1:2, 14). Tak odczuwać to być spragnionym i niezaspokojonym. Pan Jezus, zdając sobie sprawę, że ludzie nie byli zaspokojeni i że ich pragnienie nie zostało zaspokojone, stanął i zawołał w wielki dzień święta: „Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do Mnie i pije”. Jakie to wspaniałe słowa! Jedyne Pan Jezus jest odpowiednią osobą do tego, by wygłosić takie słowa. Jedyne On, człowiek mający niewiele ponad trzydzieści lat, mógł powiedzieć: „Ten, kto wierzy we Mnie [...] z jego najgłębszej istoty popłyną rzeki żywej wody”.

W wersecie 7:39 apostoł Jan, autor Ewangelii Jana, podał następujące wyjaśnienie: „To zaś powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać ci, co w Niego uwierzyli”. Jan nie mówi tu o Duchu Bożym ani o Duchu Jahwe, ani też o Duchu Świętym, tylko po prostu o *Duchu*. Mówi też, że ten Duch „jeszcze nie był, gdyż Jezus nie został jeszcze otoczony chwałą”. Słowa Jana wskazują na oczekiwanie — oczekiwanie, że chociaż Ducha „jeszcze nie” było, nadchodził czas,

kiedy Duch miał być. Tym momentem miało być otoczenie Jezusa chwałą, czyli Jego zmartwychwstanie (Łk 24:26). Pan Jezus był samym Bogiem pełnym chwały. Stał się jednak ciałem, a Jego boska chwała została ukryta w skorupce Jego ciała, w łupinie Jego człowieczeństwa. Gdy umarł, łupina ta pękła, a gdy zmartwychwstał, ukryta w Nim chwała się uwolniła. Widzimy stąd, że zmartwychwstanie było otoczeniem Go chwałą. W Ewangelii Jana 7:39 zawarte jest zatem oczekiwanie, że gdy Pan Jezus zostanie otoczony chwałą poprzez zmartwychwstanie, Duch, który jeszcze „nie był”, stanie się Duchem, który teraz jest.

Ostatni Adam (Chrystus w ciele) stał się życiodajnym Duchem

Współczesne teologie niedostatecznie podkreślają drugie najważniejsze zagadnienie dotyczące Ducha Bożego, a mianowicie, że w zmartwychwstaniu, jak objawia to Pierwszy List do Koryntian 15:45b, ostatni Adam (Chrystus w ciele) stał się życiodajnym Duchem (wypełniając J 7:39). Dlatego właśnie Drugi List do Koryntian 3:17 oznajmia, że „Pan jest Duchem”, a następny werset używa złożonego boskiego tytułu „Pan Duch”. Słowa z Pierwszego Listu do Koryntian 15:45b o tym, że ostatni Adam stał się życiodajnym Duchem, stanowią zdecydowane wypełnienie prorocstwa z Ewangelii Jana 7:39 mówiącego o tym, że Ducha jeszcze nie było, ponieważ Chrystus nie został jeszcze otoczony chwałą, nie zmartwychwstał. W zmartwychwstaniu Chrystus stał się życiodajnym Duchem.

Wielu pastorów, misjonarzy, teologów i wykładowców seminariów sprzeciwia się nam za to, że nauczamy, iż zgodnie z Pierwszym Listem do Koryntian 15:45 Chrystus jako ostatni Adam w ciele stał się życiodajnym Duchem w zmartwychwstaniu. To zagadnienie wzbudziło również sprzeciw u dwóch naszych współpracowników. Jeden z nich, który na koniec stał się naszym przeciwnikiem, powiedział, że nie wierzy, by Chrystus Syn mógł się stać życiodajnym Duchem. Pewnego razu powiedział mi, że wierzy, iż Ojciec, Syn i Duch są trzema Bogami. Gdy to od niego usłyszałem, powiedziałem mu, że nauczają herezji tryteizmu. Następnie pokazałem mu, że Biblia oznajmia, iż Bóg jest tylko jeden. Innego współpracownika trapiły trzy napisane przeze mnie hymny na temat tego, że Chrystus jest Duchem (*Hymny*, nr 8,2; 8,20 i 12,3). Przyznał, że Biblia mówi, iż Chry-

stus stał się życiodajnym Duchem, lecz ostrzegł mnie, że jeśli będziemy to głosili, chrześcijaństwo nas odrzuci. Odparłem: „Bracie, przybyłem do tego kraju z troską o to, by to głosić i tego nauczać. Skoro zgadzasz się, że twierdzenie, iż Chrystus stał się życiodajnym Duchem, jest zgodne z Biblią, czy mógłbyś dać mi wolność, abym tej prawdy nauczał”.

Nowy Testament mówi o dwóch „staniach się” Chrystusa. Ewangelia Jana 1:14 oznajmia, że jako Słowo Bóg stał się ciałem, a Pierwszy List do Koryntian 15:45 stwierdza, że Chrystus jako ostatni Adam w ciele stał się życiodajnym Duchem. Powinniśmy wierzyć i nauczać zarówno tego, że Bóg stał się ciałem, jak i tego, że ostatni Adam stał się życiodajnym Duchem.

Złożony Duch symbolizowany przez olej namaszczenia

Po trzecie, żadna ze współczesnych teologii nie podkreśla wystarczająco istotnej kwestii dotyczącej złożonego Ducha przedstawionego w formie typu przez olej namaszczenia (złożony z jednego hinu oliwy i czterech przypraw oraz ich skuteczności) w Księdze Wyjścia 30:23–25. Życiodajny Duch nie jest Duchem prostym, lecz złożonym. Ostatni Adam był człowiekiem, a życiodajny Duch jest boski. Tak więc Duch ten musi być Duchem o dwóch naturach: ludzkiej i boskiej. Te dwie natury nie tylko się ze sobą zespoliły, lecz także złożyły. Wskazuje na to typ przedstawiony w Księdze Wyjścia 30:23–25, obejmujący Boże pouczenia dotyczące sporządzenia oleju namaszczenia.

Olej ten nie był jednoskładnikowy; miał kilka składników. Nie można zrobić oleju z jednego tylko składnika. Olej namaszczenia z trzydziestego rozdziału Księgi Wyjścia składał się z jednego głównego elementu — hinu oliwy — złożonego z czterema przyprawami: mirrą, cynamonem, wonną trzcina i kasją. W typologii olej symbolizuje Ducha Bożego. Płynąca mirra jest symbolem śmierci Chrystusa, a cynamon obrazuje słodycz i skuteczność tej śmierci. Wonna trzcina, która rośnie na terenach bagiennych i błotnistych i wystrzeliwuje prosto w niebo, symbolizuje zmartwychwstanie. Kasja jest symbolem odstraszałającej mocy i skuteczności Chrystusowego zmartwychwstania. Jest to kora, której używano niegdyś do odstraszenia węży i robactwa. Kasja symbolizuje zatem moc, a zwłaszcza odstraszałającą moc, Chrystusowego zmartwychwstania. Jego

zmarłychwstanie ma moc, by odstraszyć szatana, węża. Te cztery przyprawy, złożone z jednym hinem oliwy, tworzyły pięcioskładnikowy olej namaszczenia.

W tym złożonym oleju występuje liczba jeden (jeden hin oliwy), oznaczająca jednego Boga, i liczba cztery (cztery przyprawy), oznaczająca człowieka, będącego Bożym stworzeniem. Jest też liczba trzy, widoczna w ilości przypraw obejmujących trzy miary, każda po pięćset syklów: mirry pięćset syklów; cynamonu dwieście pięćdziesiąt syklów; wonnej trzciny dwieście pięćdziesiąt syklów; i kasji pięćset syklów. Ilość przypraw zatem tworzyła trzy miary po pięćset syklów, trzy razy po pięćset syklów. Liczba trzy oznacza Trójjedynego Boga. Powinniśmy zwrócić tutaj uwagę na to, że druga miara pięćset syklów podzielona była na dwie części (symbolizujące Chrystusa, środkowego z Boskiej Trójcy, któremu zadano rany na krzyżu), każda po dwieście pięćdziesiąt. W Biblii liczba dwa to liczba świadectwa. Co więcej, ten złożony olej zawiera liczbę pięć, utworzoną po dodaniu jednego hinu oliwy do czterech przypraw. Tę liczbę pięć widzimy też w pięćset syklach. W Biblii liczba pięć oznacza odpowiedzialność. Dziesięcioro Przykazań na przykład napisano na dwóch tablicach, na każdej po pięć przykazań. W dwudziestym piątym rozdziale Ewangelii Mateusza dziesięć dziewięć tworzyło dwie grupy: pięć roztropnych i pięć głupich. Na podstawie powyższego widzimy, że liczb jeden, dwa, trzy, cztery i pięć użyto do typu złożonego olejku z trzydziestego rozdziału Księgi Wyjścia.

Ten typ starotestamentowy, który był w rzeczywistości prorocstwem, musi mieć wypełnienie w Nowym Testamencie. Typ, jaki stanowi olej namaszczenia, całkowicie wypełnił się w postaci życiodajnego Ducha, który powstał w Chrystusowym zmarłychwstaniu. Życiodajny Duch, którym stał się ostatni Adam, zawiera boskość Chrystusa, Jego człowieczeństwo, słodycz i skuteczność Jego śmierci oraz moc i skuteczność Jego zmarłychwstania. Dlatego też jest złożonym Duchem, którego w formie typu przedstawia olej namaszczenia w Starym Testamencie.

**Duch życia, Duch Boży, Duch Chrystusa, sam Chrystus
i zamieszkujący Duch to tytuły odnoszące się
do złożonego Ducha, który daje życie**

Chrystus jest Chrystusem, jak również Duchem, ponieważ pod-

legł pneumatyzacji i stał się pneumatycznym Chrystusem. Jeśli chodzi o pneumatycznego Chrystusa, musimy zobaczyć, że Duch życia, Duch Boży, Duch Chrystusa, sam Chrystus i zamieszkujący Duch, o których mowa w Liście do Rzymian 8:2, 9–11 to wszystko tytuły odnoszące się do złożonego Ducha, który daje życie. W wersecie drugim mamy Ducha życia, a w wersetach 9–11 – Ducha Bożego, Ducha Chrystusa, samego Chrystusa oraz zamieszkującego Ducha. Czy są oni pięcioma czy jednym? Życiodajny Duch nazwany jest Duchem życia, Duch życia to Duch Boży, Duch Boży to Duch Chrystusa, a Duch Chrystusa to po prostu sam Chrystus. Co więcej, ten Duch, który jest Duchem życia, Duchem Bożym, Duchem Chrystusa i samym Chrystusem, mieszka w nas jako zamieszkujący Duch, by udzielać nam przez cały czas życia. To pneumatyczny Chrystus.

Drugi List do Koryntian 3:17 mówi: „Pan jest Duchem”, a werset osiemnasty podaje, że jesteśmy przeobrażani „od Pana Ducha”. Tytuł „Pan Duch”, podobnie do tytułu „Bóg Ojciec”, jest złożonym boskim tytułem. On jest Panem, a także Duchem. Dzisiaj nasz Chrystus jest pneumatycznym Chrystusem, Chrystusem spneumatyzowanym, Chrystusem, który jest zarówno Panem, jak i Duchem.

U samego Ducha nie było człowieczeństwa. Podobnie też nie zawierał On pierwiastków śmierci Chrystusa, skuteczności Jego śmierci, zmartwychwstania i mocy tego zmartwychwstania. Jednakże pierwiastki Chrystusowego człowieczeństwa i Jego śmierci, skuteczności tej śmierci, zmartwychwstania i mocy tego zmartwychwstania – wszystko to zostało dodane do Ducha Bożego i z Nim złożone, by powstał złożony Duch. Dzisiaj pneumatyczny Chrystus jest takim zwieńczonym życiodajnym Duchem.

Siedem Duchów Bożych

Piąte zagadnienie, mające decydujące znaczenie, związane z Duchem Bożym w poruszaniu się wiecznej Bożej ekonomii, zagadnienie, którego nie podkreślają wystarczająco mocno współczesne teologie, to siedem Duchów (siedmiokrotnie wzmocniony Duch; por. siedmiokrotne światło słońca w Iz 30:26) Bożych (Obj 1:4; 3:1; 4:5; 5:6).

Jako ostatni Adam w ciele, Chrystus mógł być naszym Odkupicielem, lecz nie mógł w nas wejść, żeby udzielić nam siebie jako życia. Kiedy jednak stał się Duchem, mógł już w nas wejść jako Duch życia, żeby zbawiać nas organicznie, realizując swe organiczne

zbawienie wewnątrz nas jako Duch, który daje życie. Jest On życiodajnym Duchem zwłaszcza po to, by powstał kościół. Jednakże wkrótce po powstaniu kościoła uległ degradacji. O tej degradacji mówi Księga Objawienia, ostatnia księga Biblii. Wskutek tej degradacji życiodajny Duch, który jest zarówno Chrystusem, jak i Duchem, stał się siedmiokrotnie wzmocniony.

Księga Izajasza 30:26, prorocstwo odnoszące się do okresu tysiąclecia, mówi: „światło księżycy będzie jak światło słońca, a światło słońca będzie siedmiokrotne”. Podczas gdy w Księdze Izajasza mamy siedmiokrotne światło słoneczne, to w Księdze Objawienia – siedmiokrotnego Ducha. Życiodajny Duch jest wystarczająco silny, by doprowadzić do powstania kościoła, jednakże w obliczu jego degradacji ten silny Duch został siedmiokrotnie wzmocniony. Chrystus zatem stał się nie tylko życiodajnym Duchem, lecz także siedmiokrotnie wzmocnionym. Siedem Duchów będących siedmiorgiem oczu Baranka (Obj 5:6) wskazuje na to, że siedem Duchów i Chrystus są jedną osobą.

**POWSTRZYMYWANI PRZEZ
NIEDOSKONAŁĄ I NIEBIBLIJNĄ TEOLOGIĘ
PRZED UZYSKANIEM CENTRALNEGO BOŻEGO OBJAWIENIA
I NIEDORASTAJĄCY DO UKOŃCZENIA
WIECZNEJ BOŻEJ EKONOMII**

Kościół katolicki, denominacje protestanckie, Wolni chrześcijanie, kościoły zielonoświątkowe i wszystkie wolne grupy powstrzymany są przez niedoskonałą i niebiblijną teologię przed uzyskaniem centralnego objawienia o Bogu. Nie dorastają też do ukończenia wiecznej Bożej ekonomii z powodu niedostrzegania powyższych pięciu niezwykle istotnych zagadnień dotyczących Ducha Bożego, lekceważenia ich i przeciwstawiania się im.

Wszyscy musimy mieć jasne spojrzenie na centralne Boże objawienie. Tym centralnym objawieniem o Bogu jest to, że Bóg staje się ciałem, ciało staje się życiodajnym Duchem, a życiodajny Duch – siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem, by zbudować kościół, którego owocem jest Ciało Chrystusa, i zwieńczyć Nową Jerozolimę. Musimy widzieć, że Trójjedyny Bóg stał się ciałem, ciało – życiodajnym Duchem, a życiodajny Duch – siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem. Duch ten ma zbudować kościół, który staje się Ciałem Chrystusa i którego zwieńczeniem będzie Nowa Jerozolima – końcowy

cel Bożej ekonomii. Współczesne teologie zupełnie zlekcewały to centralne objawienie. Kościołowi katolickiemu, denominacjom protestanckim, Wolnym chrześcijanom, kościołom zielonoświątkowym i wszystkim wolnym grupom nie dostaje ukończenia wiecznej Bożej ekonomii, ponieważ rozmijają się oni z tymi pięcioma niezwykle istotnymi zagadnieniami dotyczącymi Ducha Bożego, omówionymi w tym rozdziale, lekceważą je i im się przeciwstawiają. Odzyskiwanie Pańskie dzisiaj polega na odzyskiwaniu tych niezwykle istotnych kwestii dotyczących Ducha Bożego w poruszaniu się wiecznej Bożej ekonomii.

Martwię się mocno o wszystkich współpracowników i starszych. Może być tak, że wielu z nich nie rozumie w pełni tego, czym jest Pańskie odzyskiwanie. Gdyby poproszono nas o wyjaśnienie, czym dzisiaj jest odzyskiwanie, powinniśmy móc odpowiedzieć jednym, prostym zdaniem: odzyskiwanie Pańskie polega na tym, że Bóg staje się ciałem, ciało staje się życiodajnym Duchem, a życiodajny Duch staje się siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem, by zbudować kościół, który staje się Ciałem Chrystusa i którego zwieńczeniem jest Nowa Jerozolima. Mam nadzieję, że jeśli chodzi o obecne Pańskie odzyskiwanie, nikt z nas nie pozwoli się powstrzymać swoim dawnym koncepcjom teologicznym ani dawnemu rozumieniu odzyskiwania.

BÓG MA GRONO TYCH, KTÓRZY SĄ BÓG-LUDŹMI I BĘDĄ JEGO ZWYCIĘZCAMI

Bóg musi mieć tych, którzy są Bóg-ludźmi, żeby byli oni Jego zwycięzcami. W ten sposób zrealizuje swoją wieczną ekonomię dotyczącą kościoła, prowadzącą do powstania Ciała Chrystusa i zwieńczenia Nowej Jerozolimy.